

[Aksel Larsen.]

dobbelte tillæg om ugen, så ville de alligevel have så lav en ugeløn, at det er fuldkommen uforsvarligt at forlange, at de skal forsørge en familie for disse penge. Nu er det ganske vist sådan, at de åbenbart ikke alle skal have dette lavtlønstillæg. Det er, så vidt jeg har forstået — det kan være, jeg tager fejl — beregnet sådan, at det kun er de mandlige, lavtlønnede arbejdere, der skal have dette tillæg. Dog har formentlig overenskomstnævnet mulighed for at ændre beregningen. Hvad kvindelige arbejdere angår, taler man om, at de skal have deres dyrtidstillæg bragt op, således at det dyrtidstillæg, som de får i kraft af pristalsregulering, ikke kommer til at ligge så langt fra mændenes dyrtidstillæg pr. time, som det ligger nu. Men hvordan man end vender og drejer det, er det altså 124.000 mandlige og kvindelige arbejdere tilsammen, der må formodes at ligge under 275 kr. om ugen, og de får nu 68 mill. kr. Det er 9 kr. pr. uge til hver af dem taget i gennemsnit. Man må forstå, at det kan i alt fald ikke animere os til at stemme for lovforslaget.

Hvis vi ser på nogle yderligere beregninger, gjort af regeringen på grundlag af Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbunds generelle overenskomster, så får vi den oplysning, at for at sikre, at den laveste løn for heldagsbeskæftigede voksne, mandlige arbejdere skal give mindst 275 kr. om ugen, skal der bruges ca. 140 mill. kr., og for blot at sikre, at kvindelige arbejdere under Arbejdsgiverforeningen får et dyrtidstillæg efter pristalsreguleringen, der er lige så stort som det, som mændene får — hvilket altså ikke betyder, at disse kvinder kommer op på en laveste løn af 275 kr. om ugen — skal der til disse kvinder bruges 70 mill. kr. Altså blot for at fyldestgøre disse to enkle krav, at ingen voksen mandlig arbejder skal arbejde under 275 kr. om ugen, og at kvinderne i hvert fald skal op på samme dyrtidstillæg som mændene, skal der tilsammen bruges 210 mill. kr. på 1 år. Ja, det stiller jo de af regeringen foreslåede 68 mill. kr. i et ganske særligt relief, og det er da i hvert fald gavnligt, at vi får tallene frem, sådan at folkettinget ikke kan sige, det er uvidende om, at det, regeringen her foreslår, rækker ikke så forfærdelig langt, og at det er uendelig langt fra de rimelige

krav, der er stillet for de lavestlønnedes vedkommende.

Jeg kan ikke give så meget for, at den højtærede arbejds- og socialminister i den samme besvarelse af mine spørgsmål gør opmærksom på, at man ikke i disse beregninger har taget hensyn til de to dyrtidstillægsportioner, der kommer til udbetaling fra begyndelsen af første lønningssuge efter 1. marts d. å. Det kunne da også lige passe, at man skulle tage hensyn hertil. Det er vist nok en kendt sag for det første, at disse tillæg kommer til udbetaling som følge af en prisstigning, der er sket for et halvt år siden; det turde også være bekendt, at det rimelige og beskedne krav om en mindsteløn på 275 kr. om ugen er fremsat meget længe før januarpristallet kom, og man kan naturligvis ikke i beregningerne over, hvorvidt man fyldestgør dette krav, eller hvor nær man kommer fyldestgørelsen af dette krav, tillade sig at tage dette dyrtidstillæg i medfør af januarpristallet med ind.

Jeg har ønsket i hvert fald at få disse nødtørftige tal — eller manglende tal — frem her, men jeg vil ganske vist så erkende, at jeg har ikke fået noget svar på, hvorledes regeringen er nået frem til dette beløb på 68 mill. kr., så lidt som jeg har fået svar på, hvordan regeringen er nået frem til beløbet på 139 mill. kr., som man til næste år vil lægge ovenpå til deling blandt alle arbejdere under Arbejdsgiverforeningen. Det var dog i grunden også rart for folkettinget at få at vide, hvad regeringens udgangspunkt var. Hvordan har man fundet frem til disse tal? Den er ikke nået frem til disse tal ved at se på, hvad arbejderne har i løn, og hvor meget de skal have i lønforhøjelse, og har formentlig heller ikke fundet frem til dem ved at kigge på, hvordan virksomhederne har det, hvor meget de kan undvære og er villige til at undvære.

Måske har den haft et tredje grundlag for sine beregninger. Jeg ved det ikke, det foreligger ikke oplyst for mig, og jeg må nøjes med her ved denne lejlighed at stille spørgsmål. Men jeg må samtidig beskæftige mig med noget, som jeg finder i betænkningen, en udtalelse fra venstre og de konservative.

Venstre og de konservative har foretaget beregninger over, hvad lovforslagets vedtagelse ville betyde, og vi har hørt det